

szlavon dongát, bár ezek 15⁰/_o-kal drágábbak és ezenkívül a szállítási díjat s a vámot is meg kell fizetniök.

A török dongagyártás csak újabb keletü. 1899-ig Kisázsziából mintegy 300.000 darab hasított faárut szállítottak ki. Mióta a francziák figyelme a török tölgyfára irányult, azóta a kiviteli forgalom is emelkedett. 1900-ban már egy millió darabot vittek ki Franciaországba, 300.000 darabot Görögországba. 1906. évben Franciaországba egyedül két millió darabot vittek ki.

A nagy erdőpusztítás daczára, melyet Törökországban üznek, még mindig szép mennyiségben vannak ott tölgyerdők, de ezek is mihamarább elpusztulnak, ha szigorubb erdőtörvény nem vet véget a czélnélküli kihasználásoknak. Utak és közlekedési eszközök hiánya akadályozza meg némileg a nagyobb kiterjedésű kihasználást.

A fakereskedelem Törökországban ma még meglehetősen kocz-kázattal jár. A bennszülött kereskedők a nyersanyagok árát előszeretettel felferik, maguk azonban mégis megtalálják számításukat, mert egyszerűen csak a nagyobb méretű dongákat hasittatják ki s sokszor a döntött fa $\frac{9}{10}$ részét az erdőn hagyják.

A faeladási szerződés ugyan előírja azt, hogy a közép s kisebb méretű dongák is kitermelendők, de a görög vevők ezzel nem igen törődnek.

A török kormány most iparkodik végre, hogy az állami erdőfelügyeleti intézménynek fejlesztése által józanabb erdőgazdálkodást honosítson meg.

FAKERESKEDELEM.

A máramarosszigeti fenyőtutajfa-árverés eredményei. Az elmúlt rendkívül kedvezőtlen üzleti év az ez évre szóló fa-értékesítésnél is érezteti kihatását. A máramarosszigeti erdőigazgatóság kerületéből — az állandóbb jellegű szerződések mellett eladott faanyagon kívül — az 1908. évben letutajozandó 140.000 m^3 fenyőfaanyag értékesítése céljából márcz. hó 30-án és 31-én megtartott árveréseken jelentékenyen alacsonyabb árakat ért el a kincstár, mint az előző évben.

Az árverés tárgyát a bogdáni és fehértiszai erdőgondnokságokból letutajozandó 59.000, a vaséri erdőgondnokságból letutajozandó 35.000, végül a mezőháti erdőgondnokságból letutajozandó 46.000 m^3 fenyő épület- és műszerfa képezte, melyek közül a két első 1000 m^3 -es, az utolsó pedig 500 m^3 -es részletekben bocsátott árverés alá.

Kikiáltási ár gyanánt a 30⁰/₀-kal felemelt tiszamenti szokványárak szolgáltak.

Ezek az árak a következők:

a) Szálfa és rönkőnél m^3 -kint: I. 30 *cm*-nél nagyobb közép-átmérőjű 17·2 *m* és ennél hosszabb fáért 17 K 80 f. II. ugyanolyan vastag és 11·2—17 *m* hosszú fáért 16 K 70 f. III. 3·8—11 *m* hosszú ugyanolyan vastag fáért 15 K 60 f. IV. 26—30 *cm* vastag 17·2 *m* és ennél hosszabb fáért 16 K 40 f. V. 26—30 *cm* vastag 11·2—27 *m* hosszú fáért 15 K 20 f. VI. 26—30 *cm* 3·8—11 *m* hosszú fáért 14 K. VII. 15—25 *cm* vastag 17 *m*-nél hosszabb fáért 12 K 80 f. VIII. 12—25 *cm* vastag 11·2—17 *m* hosszú fáért 11 K 70 f. IX. 12—25 *cm* vastag 3·8—11 *m* hosszú fáért 10 K 60 f.

b) A tutajfelszerelési és apró anyagnál darabonkint:

1. Kész evező 1 K 80 f. 2. I. oszt. evezőrud 1 K 60 f. 3. II. oszt. evezőrud 1 K 30 f. 4. I. oszt. dohányszáritórud 1 K 90 f. 5. II. oszt. dohányszáritórud 1 K 70 f. 6. kutostor 60 f. 7. I. oszt. csákyarud 50 f. 8. II. oszt. csákyarud 40 f. 9. komlórud 10 f. 10. fenyőheveder (uj) 1 K. 11. fenyőheveder (használt) 60 f. 12. tutajszék 10 f.

Az árverésnél átlagosan a következő eredményt érték el:

1. A bogdán-fehértiszai 59, egyenkint 1000 m^3 -es részlet a kikiáltási áron felül 15·0—23·1⁰/₀ átlagosan 19·3⁰/₀ áremeléssel kelt el, ami a múlt évi 31·7⁰/₀-os áremeléssel szemben a kikiáltási áraknak 12·4⁰/₀-ával való áresést jelent.

2. A vaséri 35, egyenkint 1000 m^3 -es részlet a kikiáltási áron felül 15·9—25·0⁰/₀ átlagosan 19·3⁰/₀ áremeléssel kelt el, ami a múlt évi 42·2⁰/₀-os áremelésnél a kikiáltási áraknak 22·9⁰/₀-ával kedvezőtlenebb.

3. A mezőháti 92, egyenkint 500 m^3 -es részlet a kikiáltási áron felül 12·6—21·0⁰/₀ átlag 17·1⁰/₀ áremeléssel, vagyis a múlt évi 39·5⁰/₀-os áraknál a kikiáltási árak 22·4⁰/₀-ával olcsóbban kelt

el. Az áresés mérvének könnyebb megítélhetése végett ide iktatom az 5 évi átlagos választékarány alapján kiszámított árakat az 1906., 1907. és 1908. évekről.

Itt megjegyzem, hogy a bogdán-fehértiszai faanyag tulnyomó részben vastag, a vaséri körülbelül egyenlő arányban vastag és vékony, míg a mezőhádi erősebb százalékban vékonyabb méretű faanyagból áll.

	Árak m^3 -kint koronákban			
	Kikiáltási ár	1906 évi ár	1907 évi ár	1908 évi ár
I. Bogdáni és fehértiszai fa	16·07	18·40	21·15	19·18
II. Vaséri fa --- --- ---	15·13	17·54	21·51	18·05
III. Mezőhádi fa --- --- ---	14·23	16·86	19·85	16·66

Az áresés tehát m^3 -kint 1 K 97 f. — 3 K 46 f.-t tesz ki m^3 -kint a múlt évi árakkal szemben.

Feltűnő az árverés eredményénél az a jelenség, hogy míg az előző években a vékonyabb méretű faanyagért a kikiáltási áron felül rendszeren 4—8%-kal többet adtak, mint a vastagabb méretű anyagért, ez évben a vékonyabb, inkább épületfára alkalmas vaséri és mezőhádi faanyag ára ebben a tekintetben is alatta maradt a vastagabb méretű és legnagyobb részben fűrészárura alkalmas bogdán-fehértiszai fáénál.

Ennek oka egyrészt abban keresendő, hogy a kedvezőtlen terméskilátások folytán ebben a választékban a kereslet csökkent s a közvetítéssel és tűzifakereskedéssel foglalkozó apró vevőknek, kik ezt a faanyagot különösen kedvelték, egy része a múltévben tökéremény, másrészt abban, hogy ezekben az erdőgondnokságokban a faanyagának aránylag nagyobb részét teszi ki a múlt évről letutajozatlanul visszamaradt fakészlet.

Ámbár a kereskedők jelentékeny része az árverésnél tartózkodólag viselkedett, az eredmény egészben véve kedvezőnek mondható, sőt sok tekintetben reálisabb a múlt évi tulmagas áraknál.

Jóllehet az áresés a kincstárra nézve a 300.000 koronát meghaladó jövedelem illetve bevételi apadást jelent, nem lehet azt állítani, hogy a nyersanyag és készáru ára nem állana ma helyesebb arányban, mint az elmúlt évben.

Az elmúlt év faárait a tulságos verseny és tulmerész spekuláció olyan magasra szoritotta fel, hogy a kincstári faanyagok vevői a tényleg felvágott nyersfa után alig birtak valami hasznot felmutatni, mégis kénytelenek voltak azt megvásárolni, hogy rendes vevőik szükségletét ki tudják elégíteni.

Eltérőleg az előző évek eredményétől, az eladott faanyag jelentékeny, sőt erősen tulnyomó része ez évben az igazi fogyasztók, az alföldi fűrésztulajdonosok kezébe került s a tisztán a faárak emelkedésére számító közvetítők az árverésnél teljesen kiszorultak.

Az 1908. évi árak az 1906. évi áraknál átlag m^3 -kint 30—40 fillérrel magasabbak s ha a múlt évi eredmény is csak ennyivel lett volna az 1906. évinél magasabb, fakereskedőink valószínűleg könnyebben állották volna ki az elmúlt év nehéz válságát.

Biró Zoltán.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

I.

PÁLYÁZAT erdősítési jutalmakra.

Az erdőtörvény (1879. évi XXXI. t.-cz.) 165. §-ában körülírt kopár-, vizmosásos és futóhomokterületeken ez évben létesítendő, közgazdasági jelentőséggel bíró erdősítések megjutalmazására az országos erdei alapból tizenegy (11) nagy jutalmat, tíz (10) elsőrendű és kilencz (9) másodrendű elismerő jutalmat tűzök ki, u. m.:

három egyenként 1000 koronás nagy jutalmat (kettőt készpénzben, egyet disztárgyban),

négy egyenként 800 koronás nagy jutalmat (kettőt készpénzben, kettőt disztárgyban),

négy egyenként 600 koronás nagy jutalmat (kettőt készpénzben, kettőt disztárgyban),

öt egyenként 500 koronás elsőrendű elismerő jutalmat (hármat készpénzben, kettőt disztárgyban),

öt egyenként 400 koronás elsőrendű elismerő jutalmat (hármat készpénzben, kettőt disztárgyban),